

løst Stjøn. — Af alle de mange Indvendinger, der af Modstandere af Lovforslaget her ere fremkomne mod Loven i dens Helhed, maa jeg tilstaa, at der ikke er nogen, der har overrasket og forundret mig mere end den, at Formaalet, en Formindskelse af Drikkeriet her i Landet, ikke vil naas gennem en Forhøielse af Afgiften. Det er saa meget forunderligere at høre, naar man i denne Sal gjentagne Gange har hørt ganske den modsatte Betragtning gjort gjældende til Fordel for en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Men det er ogsaa overraskende, at netop Brændevin ikke skulde være undergivet den almindelige Lov for Forbruget af Væsker, at de forbruges i større Maal, naar de ere billige, end naar de ere dyre. Det er ganske overraskende at høre, men saa meget er ganske klart, at enhver Formindskelse i Forbruget af Brændevinet svarer til en Formindskelse af det gamle Samfundsonde her i Landet, Drikkeriet. Der kan være Spørgsmaal, om Fordyrelsen af Brændevinet gennem den forhøiede Betsatning er stor nok for at opnaa Maalet; men at udtale, at den er uden Betydning, virkningsløs, er i mine Tanter meningsløst og ganske stridende mod, hvad der tidligere, naar samme Sag har været forhandlet her, har været gjort gjældende. Rigesaa overraskende for mig har det været at høre af et enkelt Medlem, at selv om Opgaven kunde naas at hæmme Drikkeriet gennem en forhøiet Betsatning, saa var det en Opgave, der ikke laa for Lovgivningsmagten. Jeg ser ikke rettere, end at det tværtimod er en af de Opgaver, der ligge nærmest for Lovgivningsmagten, at søge Betyggelse for Samfundet mod alle de betydelige — ja Mlemper vilde være et meget mildt Ord — men alle de Under, som hidrøre fra en overdreven Brug af Brændevin. Et æret Medlem, som vilde henvise til, at man ad andre Veie kunde bekæmpe dette Onde, Brændevinsdrikkeriet, fremhævede bl. A., at man gennem Skoleundervisningen kunde modarbejde det. Sa ganske vist, jeg skal villig indrømme, at der kan gøres meget ved bedre Oplysning, ved Formaning og ved et godt Exempel. Men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at dersom en Forbedring i Samfundstilstanden skulde ske særlig gennem den Oplysning, der i Skolerne bliver givet om de for selve Individet førgelige Følger af overdreven Alkoholnydelse, saa vilde jo den mulevende Slægt ikke faae særlig godt deraf. Det vilde være en Virkning, som først kunde komme frem, naar den Ungdom, som nu søger Skolen, vøgede til. Totalafholdsbevægelsen her i Landet tillægger jeg ogsaa stor Betydning og ønsker den al mu-

lig Fremgang; men jeg ser ikke rettere, end at naar man vil dette Onde til Livs, hvorfor skal man saa ikke bruge alle Midler, hvorfor skal man saa berolige sig med at lade Afholdsmændene udrette den Gjerning, selv om en Menneskealder derved skulde gaa hen, før det trænger igjennem? Hvorfor skal man saa berolige sig med, at vi kunne gennem Skolerne muligvis bibringe Ungdommen Modbydelighed for denne Last, saaledes at den ikke gjør sig skyldig deri? Hvorfor skal man slaa sig til Taals med, at der ad disse Veie kan udrettes Noget, naar der er andre Veie, ad hvilke man med Sikkerhed kan sige, at der kan udrettes Meget, og det strax? Det forekommer mig at være en ganske mærkkelig Tale, at der Intet vil udrettes, ad den her foreslaede Veie, naar man ser hen til, hvad der er udrettet i vore Nabolande, og mange andre Steder. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Trier), som jeg sigtede til før, i, at naar et Onde kan fjernes ad Frivillighedens Veie, er det langt det Bedste, og at det kan være usseligt at overlade saa meget som muligt til at udjevnes ad Frihedens Veie; men jeg maa bestemt hævde, at det kun gjælder med den Begrænsning, at forsaavidt Udøvelsen af denne Frihed kommer til at gaa ud over enten Samfundet i dets Helhed eller ud over et større Tal af Individier i Samfundet, da er det ikke forsvarligt at overlade det alene til Friheden, og Frivilligheden at udjevne det. I dette interessante Bidrag, eller denne interessante Oplysning om, hvorledes man i et Naboland ser paa det foreliggende Lovforslag som Udbetsatningslov — det er et Blad, som jeg antager er til Stede hos Mange, som i alt Fald i dette Thing er blevet omdelt — jeg kunde tilføie i Parenthes Oplysning om, hvorledes man ser feil derpaa — formenes det, at man her i Landet ved at paalægge en høj Ølstat vil drive Befolkningen til at konsumere saa meget mere Brændevin. Bedkommende har altsaa ikke nogen Anelse om, at Ølstaten foreligger i Forbindelse med en meget betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften. Men gaaende ud fra denne urigtige Formening har man anset det for heldigt at erindre om, i hvilken Grad Forbrydelserne i Samfundet skyldes Brændevinet. Der er nogle Chiffre der, som forekomme mig at være ganske interessante. De ere hentede fra Tydsklands Forbryderstatistik og gaa ud paa, at 46 pCt. af Mord, 63 pCt. af Drab, 74 pCt. af betydelige Vægemsbestadigelser, 77 pCt. af Sædelighedsforbrydelser ere enten begaaede i Drunkenfab eller hidrøre fra Drunkenfab,